

[Aksel Møller.]

I det hele taget synes den nuværende Udvikling paa Laanemarkedet at tyde paa, at Importen lægger Beslag paa en voksende Del af Bankernes Udlaansevne. Men hvis man fastholder Kreditstramningen i dens nuværende Omfang, vil man meget nemt komme til at ramme et for Samfundet nødvendigt Laanebehov. Det er særlig blevet aktuelt gennem en Udtalelse af Nationalbankens Direktør, Hr. Bramsnæs, for nogle Dage siden, hvori han tilkendegav som sin Opfattelse, at der kun kunde blive Tale om Dispensationer fra Pengebindingslovene, men ikke om en generel Lempelse af denne Lovgivnings Regler. Heroverfor vil vi raabe Vagt i Gevær. Anvendelsen af Dispensationsvejen vil meget nemt ende i en camoufleret Investeringskontrol, og vi forvort Vedkommende giver ikke Tilslutning til Bengangsskatten for at ende i endnu mere Planøkonomi, men fordi vi derigennem øjner en større Mulighed for Frigørelse for Erhvervs livet.

Det har i denne Forbindelse den største Betydning for os, at den højtærede Finansminister ifølge Betænkningen har lovet at tage denne Sag op til Overvejelse; vi takker ligeledes for Bekræftelsen af Tilsagnet om, at Bestemmelsen om Indkomstskattepligt for Avance ved Salg af Aktier købt som Anlægs papirer skal bortfalde.

Det er ogsaa af væsentlig Betydning for os, at der, inden Bengangsskatten forfalder, aabnes den i Betænkningen antydede Udvej for Aktieselskaber til at stille en Del af deres Midler til Raadighed for Aktionærernes Skattebetaling. Hele dette Spørgsmaal skal overvejes og afgøres i Løbet af Efteraaret.

Det tredje Hovedomraade for den Kritik, som Udvalget har været præsenteret for, vedrører Forholdet mellem Formuestigningsafgiften og Stabiliseringslaanet. Det er blevet paapeget, at Retfærdighed her krævede, at man ikke skulde svare Stabiliseringslaan af den Del af ens Formue, der konfiskeredes som Formuestigningsafgift. I og for sig kunde man naturligvis ogsaa sige, at man ikke skulde svare Formuestigningsafgift af den Del af Formuen, som Skattevæsenet inddrog som Formueafgift. Hvilken af disse to Veje man vil foretrække er for saa vidt underordnet. Det, som Kritikken med Rette sætter ind imod, er, at der her finder en Dobbeltbeskatning Sted af de samme Penge.

Paa dette Omraade har vi imidlertid maattet resignere. Jeg røber næppe nogen Hemmelighed, som ikke maa røbes, naar jeg

siger, at det laa inden for det mulige at slippe af med Uretfærdigheden, men øjensynlig kun paa den Betingelse, at Formuestigningsskalaen skærpedes, saaledes at Prisen for Opnaaelse af Retfærdighed alligevel skulde betales af dem, som havde Retfærdighed behov.

Det fjerde Omraade, hvorpaa Kritikken har kastet sit Blik, vedrører Bestemmelserne eller rettere de manglende Bestemmelser om en gunstigere Stilling for Forretningsfolks ledige Penge. I Overensstemmelse med det Løfte, som jeg paa mit Partis Vegne under Valgkampen — i Lighed med den højtærede Statsminister og det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen — gav, har jeg i alt Fald søgt under Forhandlingerne at faa skabt Lempelser for de Pengemidler, der var frigjort ved Lagerrealisation. Jeg mener, vi kunde gøre Forsøg i den Retning med saa meget des bedre Samvittighed, som det i høj Grad er et Spørgsmaal, hvorvidt der overhovedet her eksisterer nogen egentlig Formuestigning. Er en Mand, som ejede 50 000 Kr. i 1939 plus et Varelager til 100 000 Kr., men som i Dag intet Varelager har, men til Gengæld ejer 200 000 Kr., blevet rigere, eller er han blevet fattigere? Jeg for mit Vedkommende ser ikke rettere, end at han er ringere stillet i Dag, end han var ved Krigens Udbrud. Men det har alt-saa ikke været kronet med Held at arbejde paa dette Omraade.

Det har det heller ikke, for saa vidt angaar den femte Hovedindvending, som er rettet mod Lovforslaget. Det drejer sig om Bestemmelsen i § 10 om, at Halvdelen af de paa Sluttidspunktet uforfaldne og ubetalte Skatter skulde kunne fradrages. Over for denne Bestemmelse har en lang Række Talsmænd for Deputationer ønsket en Ændring, saaledes at baade Basisformue og Slutformue reguleredes med 100 pCt. af de nævnte Skatter. Det er selvfølgelig ogsaa den rigtige Fremgangsmaade, det helt retfærdige. Men Ønsket har ikke kunnet opfyldes.

Som Aarsag til, at det ikke er lykkedes at imødekomme dette Ønske, har man nævnt Vanskelighederne ved at konstaterer disse Beløb paa Basistidspunktet. Ganske vist er Vanskelighederne ikke til Stede for Aktieselskaberne, men Bestemmelsen er opretholdt for Aktieselskabernes Vedkommende. De er utvivlsomt heller ikke til Stede i større Byer, hvor et udbygget Skattevæsen er til Raadighed, men de er ogsaa opretholdt for disse Byers Vedkommende. Derimod synes Vanskelighederne at være taarnhøje i Landdistrikterne og maa-